

Onderstaand is mijn zienswijze op de 8ste nitraat richtlijn.

1 Meststoffen

Het huidige beleid stimuleert de aanvoer van meststoffen met een lage stikstof werkings coëfficiënt. Dit terwijl deze juist later tot uitspoeling lijden. Ik zou daarom graag zien dat er word gestuurd op verplichting van vanggewassen afhankelijk van mest gebruik en gewas.

De werking coëfficiënt van rundvee drijfmest in het huidige systeem is te laag. En geeft een onrealistisch stimulans tot gebruik van rundvee drijfmest met een nadeel van extra uitspoeling in de winter.

Het aanpassen van de werkings coëfficiënt naar reële waarden zorgt voor een beter balans en minder uitspoeling.

2 Bufferstroken.

Buffer stroken zijn niet alleen nitraat richtlijnen maar ook biodiversiteit tellen mee.

Voor grasland zouden en maai beperkingen moeten zijn om vogels en wild leven plus bloei meer kans te geven.

Gebieds en vervuiling afhankelijk bufferstroken zijn miz noodzakelijk en mogen niet afhankelijk zijn van de perceels grote. Kleinere percelen met meer watergangen zorgen juist voor meer afspoeling en verliezen de huidige regeling is daarmee tegen strijdig met dat de vervuiler de meeste actie moet nemen.

2 Stikstof (vanggewassen)

Ik mis in de nota alle andere stikstof afvang zoals het achter laten van stro resten en of plantaardig materiaal bij korrelmais. In de huidige nitraat richtlijn is onvoldoende aandacht voor binding door gewasresten. Dit stimuleert afvoer van gewasresten en zorgt voor verarming van de grond.

Elke ton droge stof kost 7 kg fosfaat. Bij granen kan 1,5 tot 2 ton aan stor resten leiden tot binding van 15kg stikstof. In hoeverre is er dan nog een vanggewas noodzakelijk.

le bij korrelmais blijft de gehele plat achten in hoeverre heeft dat effect op bijvoorbeeld een vanggewas verplichting?

Ik vraag mij af of een vanggewas verplichting niet moet worden bepaald door gebruik van de dierlijke mest soort. In plaats van het gewas.. Dit onafhankelijk van het geteelde hoofdgewas.

Verder bij rustgewassen die vroeg geoogst worden word in het huidige beleid mest gebruik verboden bij de teelt van het vang gewas. Dit zal leiden tot het verdwijnen van groenbemester en tot veronkruiding van deze percelen.

Ook zal het zorgen voor een verarming van de grond door verhoogde afvoer van plant resten (stikstof binding) en verlaging van aanvoer groge stof (minder groenbemesters)

Verder word het dan mogelijk om de opname te bevorderen uit rvdm wat zal leiden tot minder uitspoeling bij akkerbouw gewassen.

Het aanvoeren van extra stikstof bij mais in de derogatie leid tot veel uitspoeling.

3 Gewas behoeftes

Het lijkt mij aannemelijk dat de gewenste aanvoer per gewas moet worden herzien. Op basis van de uitspoeling uit deze gewassen. Het overaanbieden van stikstof tijdens de groeiperiode welke niet word opgenomen leid tot uitspoeling.

Het is verdere duidelijk dat sommige gewassen ruimere normen hebben dan andere.

Zomer gerst heeft een lage norm. Zetmeelaardappels hebben een relatief ruime norm. Mais heeft een relatief ruime norm.

<https://mestverwaarding.nl/kenniscentrum/1578/verkenning-gewasspecifieke-nitraatuitspoeling-door-rivm#:~:text=Gewassen%20verschillen%20van%20elkaar%20als%20het%20gaat%20om,op%20een%20bepaald%20type%20grond%20verschillen%20per%20gewas.>

Uit de uitspoeling blijkt overduidelijk dat mais veruit het meeste uitspoelt. en te veel aan mineralen ontvangt. Blad en stengel groenten aanzienlijke hoge uitstoot hebben naar het grond water. Maar granen met name gerst een veel lagere uitspoeling heeft.

Verder heeft een overschot aan stikstof ruimte in deze gewassen tot gevolg dat bij specifieke bouwplannen dit tot voordeel kan leiden. Binnen de bouwplannen leidt dit tot verschuiving binnen de gewassen op het gebied van stikstof.

Bijvoorbeeld zetmeel aardappelen(ras afhankelijk) en mais tot de mogelijkheid deze stikstof elders in te zetten.